

ไทยแลนด์แซกโซโฟนซัมมิต 2017

Thailand Saxophone Summit 2017

ธีรัช เล่าห์วีระพานิช¹

บทคัดย่อ

งานแสดงคอนเสิร์ต “ไทยแลนด์แซกโซโฟนซัมมิต 2017” จัดขึ้นเมื่อวันอาทิตย์ที่ 17 กันยายน พ.ศ.2560 มีจุดประสงค์เพื่อให้ผู้บรรเลงแซกโซโฟนชาวไทยทั้งรุ่นใหม่และรุ่นเก่าได้มีโอกาสแลกเปลี่ยนความคิดเห็นด้านดนตรี แบ่งปันประสบการณ์การใช้ชีวิตแบบนักดนตรีแจ๊ส และได้มีโอกาสแสดงดนตรีร่วมกัน อีกทั้งยังเป็นการเผยแพร่ความรู้ด้านการอิมโพรไวส์ ซึ่งแนวทางการอิมโพรไวส์นั้นก็มียุทธศาสตร์มากมาย ผู้บรรเลงแต่ละคนจะมีแนวทางการบรรเลงที่แตกต่างกัน เยาวชนและผู้สนใจการบรรเลงแซกโซโฟนแจ๊สจะได้รับชมการสาธิตวิธีการบรรเลงบทเพลงแจ๊สในรูปแบบต่าง ๆ

คำสำคัญ: ไทยแลนด์แซกโซโฟนซัมมิต / นักแซกโซโฟนแจ๊ส / ดนตรีแจ๊ส

¹ผู้ช่วยบรรณาธิการวารสารดนตรีรังสิต อาจารย์ประจำ วิทยาลัยดนตรี มหาวิทยาลัยรังสิต

Abstract

Thailand Saxophone Summit 2017 was held on September 17, 2017. Its purpose was to provide opportunities for new and older generations of Thai saxophonists to exchange ideas on music, share their life experiences as jazz musicians, and have chances to perform together. Young people and those interested in playing jazz saxophone would be learning how to play jazz music in various styles.

Keyword: Thailand Saxophone Summit; Jazz Saxophonist; Jazz Music

ปัจจุบันนี้แซกโซโฟนเป็นเครื่องดนตรีที่ได้รับความนิยมเป็นอย่างมากในประเทศไทย มีผู้สนใจต้องการฝึกหัดบรรเลงมากมายทั้งเด็กและผู้ใหญ่ อาจจะเป็นเพราะรูปร่างลักษณะที่มีเสน่ห์ เท่ๆ สวยงาม อีกทั้งยังเป็นเครื่องดนตรีที่มีน้ำเสียงที่เป็นเอกลักษณ์ และยังสามารถถ่ายทอดอารมณ์ได้หลากหลาย ตั้งแต่การบรรเลงที่หวานซึ่งไพเราะ ไปจนถึงการบรรเลงที่เร้าร้อนดุดัน เสียงของแซกโซโฟนนั้นเปรียบเสมือนเสียงของมนุษย์ที่แต่ละคนจะมีน้ำเสียงหรือสำเนียงที่ไม่ทางเหมือนกัน (แต่ก็อาจจะคล้ายกันได้) และมนุษย์แต่ละคนก็ยังมีวิธีการใช้ภาษาที่แตกต่างกันด้วย ซึ่งผู้บรรเลงแซกโซโฟนแต่ละคนก็จะมีวิธีการบรรเลงและมีวิธีการใช้น้ำเสียงหรือสำเนียงที่เป็นเอกลักษณ์ของตนเองเช่นกัน

บทวิจารณ์คอนเสิร์ตบทนี้ เป็นส่วนหนึ่งสำหรับการบันทึกเรื่องราวความสัมพันธ์และความรู้สึกของการจัดการแสดงคอนเสิร์ต “ไทยแลนด์แซกโซโฟนซัมมิต 2017” (Thailand Saxophone Summit 2017) ซึ่งจัดขึ้นเมื่อวันอาทิตย์ที่ 17 กันยายน พ.ศ. 2560 เป็นปรากฏการณ์การรวมตัวกันของนักแซกโซโฟนแจ๊สชาวไทย จุดประสงค์ของการจัดการแสดงนั้นเพื่อให้ นักแซกโซโฟนรุ่นใหม่ได้มีโอกาสบรรเลงร่วมกับนักแซกโซโฟนรุ่นพี่ อีกทั้งยังเป็นการพบปะสังสรรค์ บอกเล่าแลกเปลี่ยนประสบการณ์ และให้ความรู้แก่เยาวชนที่สนใจหรือกำลังศึกษาการบรรเลงแซกโซโฟน ซึ่งงานแสดงคอนเสิร์ตที่จัดขึ้นในครั้งนี้ผู้ชมผู้ฟังสามารถเข้าชมได้โดยไม่มีค่าใช้จ่ายใด ๆ

สถานที่สำหรับจัดการแสดงดนตรีนั้นเป็นประเด็นที่ผู้จัดงานให้ความสำคัญ เพราะความเหมาะสมของสถานที่จัดการแสดงดนตรีแต่ละประเภทรูปแบบนั้นแตกต่างกัน ดังนั้นวัฒนธรรมและขนบธรรมเนียมประเพณีทางดนตรีที่สืบทอดกันมาตั้งแต่อดีตจึงเป็นองค์ประกอบหลักในการเลือกสถานที่สำหรับจัดการแสดง ทั้งนี้สถานที่จัดการแสดงที่เหมาะสมจะช่วยเพิ่มอรรถรสแก่ผู้ชมผู้ฟังให้สามารถดื่มด่ำในการเสพดนตรีประเภทนั้นๆ ได้อย่างเต็มที่ เช่น เมื่อผู้ฟังมีต้องการที่จะชมการบรรเลงดนตรีคลาสสิก แน่แน่นอนว่าผู้ฟังคงจะต้องมุ่งไปชมที่คอนเสิร์ตฮอลล์ที่มีระบบเสียงที่ดี และหากผู้ฟังต้องการชมการบรรเลงดนตรีแจ๊ส ผู้ฟังก็ควรจะมุ่งไปยังผับหรือบาร์ต่าง ๆ ทั้งนี้เพื่อให้ได้บรรยากาศในการเสพดนตรีแจ๊สในรูปแบบที่ควรจะเป็นจริง ๆ

Brown Sugar เป็นชื่อของผับแจ๊สแห่งหนึ่ง ก่อขึ้นตั้งในปี พ.ศ. 2528 เป็นผับแจ๊สที่อยู่คู่กับสังคมดนตรีแจ๊สของประเทศไทยมานานกว่า 30 ปี อาจจะเรียกว่า Brown Sugar เป็นสถานที่ประวัติศาสตร์ทางดนตรีแจ๊สของประเทศไทยก็คงไม่ผิดอะไร เดิมที Brown Sugar ตั้งอยู่แถวสวนลุมพินี แต่ด้วยเหตุผลบางอย่างทำให้ต้องย้ายมาอยู่ที่ถนนพระสุเมรุ อย่างไรก็ตาม Brown Sugar ยังคงความเข้มข้นในการนำเสนอดนตรีแจ๊สที่มีคุณภาพไว้เหมือนเดิม นักดนตรีแจ๊สแนวหน้าของไทยต่างเคยผ่านประสบการณ์การแสดง ณ สถานที่แห่งนี้มาแล้วทั้งนั้น ด้วยเหตุนี้จึงทำให้ผู้จัดงานและนักดนตรีทุกคนมีความคิดเห็นตรงกันว่า Brown Sugar เป็นสถานที่ที่มีความเหมาะสมสำหรับการจัดการแสดงคอนเสิร์ต Thailand Saxophone Summit 2017 ครั้งนี้

การจัดงานแสดงนี้ได้รับความนิยมเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะจากกลุ่มนักเรียนนักศึกษาที่กำลังศึกษาดนตรีอยู่ในมหาวิทยาลัยต่าง ๆ อาจจะเป็นเพราะไม่เคยมีการจัดงานที่รวบรวมนักแซกโซโฟนแจ๊สชั้นนำของประเทศไทยแบบนี้มาก่อน ซึ่งผู้บรรเลงแซกโซโฟนแต่ละท่านนั้นเป็นครูและอาจารย์ที่สอนอยู่ในสถาบันดนตรีที่มีชื่อเสียง อีกทั้งยังมีดาวรุ่งฝีมือดีมาร่วมแสดงในคอนเสิร์ตนี้ด้วย ซึ่งการแสดงคอนเสิร์ตครั้งนี้มี

ผู้บรรเลงนำแซกโซโฟนถึง 18 คน ซึ่งสามารถแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ ผู้บรรเลงแซกโซโฟนกลุ่มอาจารย์ และ ผู้บรรเลงแซกโซโฟนกลุ่มดาวรุ่ง

ผู้บรรเลงแซกโซโฟนกลุ่มอาจารย์นั้นมีอยู่ทั้งหมด 12 คน ได้แก่

1. อาจารย์กฤษดิ์ บุรณวิทย์วุฒิ (วิลเลียม) จากวิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล
2. อาจารย์เศกพล อุ่นสำราญ (โก้ มีสเตอร์แซกแมน) จากโรงเรียน Saxsociety
3. อาจารย์พิสุทธิ ประทีปะเสน (อัน) จากคณะดุริยางคศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
4. อาจารย์ณัฐพล เฟื่องอักษร (เป้) จากวิทยาลัยการดนตรีมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
5. อาจารย์ธีรัช เลหาวัระพานิช (กุก) จากวิทยาลัยดนตรี มหาวิทยาลัยรังสิต
6. อาจารย์ทวีศักดิ์ บุรณพานิชพันธุ์ (ไปป์) จากวิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล
7. อาจารย์สรเสกข์ ศรีวิภาณนท์ (บอยด์) จากคณะดุริยางคศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
8. อาจารย์อรรถวิน เกิดที่สุด (มีว) จากวิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล
9. อาจารย์ภาสกร โมระศิลป์ (มัน) จากคณะดุริยางคศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
10. อาจารย์อานนท์ เฟื่องฟู (อาร์ม) จากโรงเรียน Saxsociety
11. อาจารย์รัฐเขตต์ ช่วยสมบูรณ์ (เขตต์)
12. อาจารย์วสันต์ สุนธมัต (ดอน) จากโรงเรียนวชิราวุธวิทยาลัย

สำหรับผู้บรรเลงแซกโซโฟนกลุ่มดาวรุ่งมีทั้งหมด 6 คน ได้แก่

1. ชาตสยาม ศิริพัฒน์ (มาร์ค) 2. กิตติธัช อิศวรพันธ์ (ขุน) 3. อเนชา สินธุ์สอาด (อัย) 4. ชานนทร์ อมรศิริรัตนกุล (นนท์) 5. กฤตเมธ กิตติบุญญาธิวกร (โอม) 6. นิธิพงษ์ สิริสุนทร (ไนท์)

สำหรับบทเพลงที่นำมาใช้แสดงในงานคอนเสิร์ตครั้งนี้มีทั้งหมด 9 เพลง ในแต่ละบทเพลงจะมีผู้บรรเลงนำแซกโซโฟนจำนวน 2 คน ทั้งคู่จะบรรเลงประสานกันโดยที่ไม่มีการเตรียมการไว้ล่วงหน้า ผู้บรรเลงต้องอาศัยความสามารถเฉพาะตัวในการบรรเลง และสื่อสารกันด้วยเสียงดนตรีที่เกิดขึ้นในขณะที่กำลังสร้างแนวทำนองอิมโพรไวส์ อีกทั้งยังมีผู้บรรเลงประกอบอีกจำนวน 3 คน ได้แก่ เจนพัฒน์ มนตรีเลิศศรี (เจน) เป็นผู้บรรเลงเปียโน จิวิวัฒน์ ตรีภพ (มาร์ช) เป็นผู้บรรเลงเบส และปอง นครชัย เป็นผู้บรรเลงกลองชุด

การจับคู่ผู้บรรเลงแซกโซโฟนในแต่ละบทเพลงนั้นเป็นสิ่งที่ผู้ชมผู้ฟังให้ความสนใจเป็นพิเศษ เพราะผู้ชมผู้ฟังจะไม่ทราบมาก่อนว่าผู้บรรเลงคนใดจะได้บรรเลงคู่กัน ผู้จัดงานได้ใช้วิธีการจับฉลากแบ่งคู่ ซึ่งแนวความคิดของการจับคู่กันนี้ มีจุดประสงค์ต้องการให้ผู้บรรเลงทุกคนได้มีโอกาสแสดงร่วมกับผู้บรรเลงที่ตนเองยังไม่เคยบรรเลงด้วยมาก่อน

การแสดงบทเพลงที่ 1 เริ่มต้นด้วยการบรรเลงนำแซกโซโฟน โดย กิตติธัช อิศวรพันธ์ นักอัลโต แซกโซโฟน กับ อเนชา สินธุ์สอาด นักเทเนอร์แซกโซโฟน ทั้งคู่เป็นนักแซกโซโฟนดาวรุ่งที่มีความสามารถโดดเด่นมาก บรรเลงในบทเพลง *On Green Dolphin Street* ประพันธ์โดย Bronislaw Kaper เป็นเพลงนี้มีการใช้รูปแบบจังหวะอยู่ 2 แบบ ได้แก่ จังหวะลาตินและจังหวะสวิง ผู้บรรเลงนำทั้งคู่บรรเลงได้อย่างสนุกสนาน แสดงความสามารถอย่างเต็มที่ เนื่องจากนักแซกโซโฟนทั้งสองคนนี้เรียนในสถาบันเดียวกันจึงทำให้ทั้งคู่รู้จักกันเป็นอย่างดี การบรรเลงร่วมกันในครั้งนี้จึงไม่ใช่การบรรเลงร่วมกันครั้งแรก

ภาพที่ 1 กิตติธัช อิศวรพันธ์ (ซ้าย) กับ อนเชา สินธุ์สอาด (ขวา)²

บทเพลงที่ 2 เป็นการแสดงของ ชานนทร์ อมรศิริรัตกุล กับ กฤตเมธ กิตติบุญญาธิวากร ทั้งคู่เป็นนักอัลโตแซกโซโฟนดาวรุ่งที่มีความสามารถในการบรรเลงดนตรีแจ๊สได้อย่างโดดเด่น อีกทั้งยังมีความชื่นชอบนักแซกโซโฟนแจ๊สคนเดียวกันนั่นก็คือ Kenny Garrett ฉะนั้นทั้งคู่จึงได้เลือกบรรเลงบทเพลงที่มีชื่อว่า *Brother Hubbard* ซึ่งเป็นบทเพลงที่ประพันธ์โดย Garrett นั้นเอง การบรรเลงของนักแซกโซโฟนทั้ง 2 คนเป็นไปอย่างดุเดือด ทั้งคู่บรรเลงโดยการนำเสนอเอกลักษณ์การใช้เสียงและสำเนียงเอื้อนที่เหมือนกับ Garrett ซึ่งเป็นนักดนตรีต้นแบบ การบรรเลงของทั้งคู่ได้สร้างความตื่นเต้นเร้าใจให้กับผู้ชมผู้ฟังเป็นอย่างมาก

ภาพที่ 2 กฤตเมธ กิตติบุญญาธิวากร (ซ้าย) กับ ชานนทร์ อมรศิริรัตกุล (ขวา)²

²รูปภาพทั้งหมดที่ใช้ในบทความนี้นำมาจาก Brown Sugar, "THAILAND SAXOPHONE SUMMIT #1." Accessed September 25, 2017, <https://www.facebook.com/brownsugarbangkok/posts/1252482428213168>.

บทเพลงที่ 3 นั้นเริ่มต้นด้วยการบรรเลงแบบ Free Improvisation ของธีรัช เล่าห์วีระพานิช กับชาตสยาม ศิริพัฒน์ สำหรับการบรรเลงรูปแบบนี้นักดนตรีจะต้องมีความสามารถในการสื่อสารกันเป็นอย่างดี อีกทั้งผู้บรรเลงแซกโซโฟนคู่นี้ยังไม่เคยบรรเลงร่วมกันมาก่อน การอิมโพรไวส์ในครั้งนี้จึงเป็นเหมือนการสนทนาโต้ตอบกันอย่างแท้จริง การบรรเลง Free Improvisation เริ่มต้นจากการใช้โน้ตจำนวนไม่มาก ทั้งคู่ต่างสลับกันบรรเลงโดยสร้างประโยคโต้ตอบกันไปมา จากนั้นจึงค่อย ๆ เพิ่มความเข้มข้นของแนวทำนองที่มีการสอดประสานกันไปมาอย่างลงตัว การบรรเลงเป็นไปอย่างดุเดือดเร้าร้อน แต่เมื่อบรรเลงแบบ Free Improvisation ได้สักพักหนึ่ง ทั้งคู่ก็ได้สร้างแนวทำนองเชื่อมเข้าไปยังบทเพลง *Darn That Dream* ประพันธ์โดย Jimmy Van Heusen บทเพลงนี้เป็นเพลงจังหวะ Ballad ที่มีความไพเราะ หวานซึ้ง เมื่อถูกนำมาบรรเลงต่อจากการบรรเลงที่ดุเดือดเร้าร้อนแบบ Free Improvisation จึงสามารถสร้างความแปลกใจให้กับผู้ชมผู้ฟังเป็นอย่างมาก

ภาพที่ 3 ธีรัช เล่าห์วีระพานิช (ซ้าย) กับ ชาตสยาม ศิริพัฒน์ (ขวา)

บทเพลง Night and Day เป็นบทเพลงแจ๊สที่โด่งดังและได้รับความนิยม ประพันธ์โดย Cole Porter ได้ถูกนำมาแสดงเป็นบทเพลงที่ 4 โดย อรรถวิน เกิดที่สุด กับ วสันต์ สุคนธมัต ทั้งคู่บรรเลงประสานกันอย่างเอาจริง การบรรเลงบทเพลงนี้สามารถเรียกเสียงเชียร์จากผู้ชมผู้ฟังได้เป็นอย่างมาก ผู้ฟังต่างร้องตะโกนและเป่าปากด้วยความสนุกสนาน ทำให้บรรยากาศการชมการแสดงดนตรีในช่วงเวลานั้นไม่ต่างอะไรกับการดูแข่งขันกีฬา

ภาพที่ 4 อรรถวิน เกิดที่สุด (ซ้าย) กับ วสันต์ สุคนธมัต (ขวา)

บทเพลงที่ 5 มีชื่อว่า *I Mean You* ประพันธ์โดย Thelonious Monk เป็นการบรรเลงแซกโซโฟนของพิสุทธิ์ ประทีปะเสน กับ ภาสกร โมระศิลป์ ซึ่งพิสุทธิ์นั้นเป็นอาจารย์ของภาสกร ถึงแม้ว่าทั้งคู่จะมีความสัมพันธ์แบบอาจารย์กับลูกศิษย์แต่ทั้งคู่กลับมีวิธีการบรรเลงที่แตกต่างกันอย่างสิ้นเชิง พิสุทธิ์บรรเลงได้อย่างสุขุมและใจเย็น เป็นเสมือนกับแม่น้ำที่ไหลอย่างสงบ ส่วนภาสกรนั้นบรรเลงได้อย่างเร้าร้อน ดุเดือดเสมือนกับเปลวไฟที่ร้อนแรง จากการบรรเลงครั้งนี้จึงเหมือนข้อพิสูจน์ได้ว่าการอิมโพรไวส์ของดนตรีแจ๊สนั้นเป็นเรื่องเฉพาะบุคคล เป็นการแสดงออกซึ่งอารมณ์ ความรู้สึก และรสนิยมความชื่นชอบของผู้บรรเลงแต่ละคนอย่างแท้จริง

ภาพที่ 5 พิสุทธิ์ ประทีปะเสน (ซ้าย) กับ ภาสกร โมระศิลป์ (ขวา)

บทเพลงที่ 6 เป็นบทเพลงแจ๊สในจังหวะ Funky มีชื่อว่า *Cold Duck Time* ประพันธ์โดย Eddie Harris นักแซกโซโฟนที่บรรเลงนำในบทเพลงนี้คือ อานนท์ เฟื่องฟู กับ รัฐเขตต์ ช่วยสมบูรณ์ บทเพลงจังหวะ Funky

ที่นักแซกโซโฟนทั้ง 2 คนเลือกมาบรรเลงนั้น ได้เปลี่ยนบรรยากาศทำให้ผู้ชมผู้ฟังสามารถเต้นและโยกตามจังหวะได้อย่างคึกคัก ทั้งคู่ได้บรรเลงประสานกันอย่างเต็มที่โดยมีการใช้โน้ตเสียงสูง (สูงมาก) ซึ่งเป็นเทคนิคที่นักดนตรีแจ๊สแนว Fusion Jazz นิยมนำมาใช้ในการอิมโพรไวส์เพื่อช่วยสร้างความรู้สึกตื่นเต้นให้แก่ผู้ชมผู้ฟัง

ภาพที่ 6 อานนท์ เฟื่องฟู (ซ้าย) กับ รัฐเขตต์ ช่วยสมบูรณ์ (ขวา)

ลำดับต่อมาบทเพลงที่ 7 เป็นบรรเลงแซกโซโฟนของณัฐพล เฟื่องอักษร กับทวิศักดิ์ บุรณพานิชพันธุ์ ทั้งคู่ได้อันเชิญบทเพลง *Old Fashion Melody* ซึ่งเป็นบทเพลงพระราชนิพนธ์ลำดับที่ 38 ในพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช เมื่อบรรเลงแนวทำนองหลักจบลง ทั้งคู่ได้สร้างแนวทำนองอิมโพรไวส์โดยใช้วิธีการแบบ Collective Improvisation (คือ การสร้างแนวทำนองอิมโพรไวส์พร้อมกัน) ซึ่งแนวทำนองที่ทั้งคู่บรรเลงนั้นสอดคล้องประสานกันได้อย่างลงตัว

ภาพที่ 7 ทวิศักดิ์ บุรณพานิชพันธุ์ (ซ้าย) กับ ณัฐพล เฟื่องอักษร (ขวา)

บทเพลงที่ 8 เป็นบทเพลงที่ประพันธ์โดย Pat Metheny ที่มีชื่อว่า *Bright Size Life* เป็นบทเพลงที่อยู่ในจังหวะ Evant8th บรรเลงนำโดย สรเสกข์ ศรีวิภาณนท์ กับ นิธิพงษ์ สิริสุนทร ทั้งคู่ต่างก็เป็นนักเทนเนอร์แซกโซโฟนเหมือนกัน อีกทั้งยังมีความชื่นชอบในดนตรีแจ๊สแบบ Fusion เหมือนกัน จึงทำให้ทั้งคู่สามารถใช้เสียงดนตรีเป็นสื่อกลางสำหรับการสื่อสารกันได้อย่างง่ายดาย

ภาพที่ 8 นิธิพงษ์ สิริสุนทร (ซ้าย) กับ สรเสกข์ ศรีวิภาณนท์ (ขวา)

การบรรเลงในคู่สุดท้ายเป็นคู่ที่นักดนตรีและผู้ชมผู้ฟังทุกคนต่างรอคอย การบรรเลงร่วมกันระหว่าง กฤษฎี บุรณวิทย์วุฒิ กับ เสกพล อุ่นสำราญ คงจะไม่เป็นการกล่าวเกินความจริงว่าผู้บรรเลงแซกโซโฟนทั้งคู่เป็นไอดอล เป็นต้นแบบ และเป็นครูของนักแซกโซโฟนแจ๊สทุกคน ทั้งคู่มีลูกศิษย์มากมาย และยังเป็นบุคคลที่บุกเบิกการศึกษาดนตรีแจ๊สในประเทศไทย นักดนตรีทุกคนที่อยู่ในงานนี้ล้วนเป็นลูกศิษย์ของท่านด้วยกันทั้งนั้น สำหรับบทเพลงที่ทั้งคู่เลือกมาบรรเลงมีชื่อว่า *The Good Life* ประพันธ์โดย Sacha Distel การบรรเลงของทั้งคู่เป็นไปอย่างสนุกสนาน มีการพลัดกันบรรเลงเดี่ยว รวมทั้งการบรรเลงแบบประชันกันอย่างดุเดือด สร้างความประทับใจให้กับผู้ชมผู้ฟังเป็นอย่างมาก

ภาพที่ 9 กฤษฎี บวรณวิทย์วุฒิ (ซ้าย) กับ เสกพล อุ่นสำราญ (ขวา)

หลังจากการแสดงในคู่สุดท้ายจบลง เสกพลได้กล่าวเชิญชวนให้นักแซกโซโฟนทุกคนที่อยู่ในงานนี้ได้มีโอกาสบรรเลงร่วมกัน ด้วยสำนึกในพระมหากรุณาธิคุณเป็นล้นพ้นหาที่สุดไม่ได้ นักแซกโซโฟนทุกคนร่วมกันบรรเลงบทเพลง ชะตาชีวิต (H.M. Blues) ซึ่งเป็นบทเพลงพระราชนิพนธ์ลำดับที่ 5 ในพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช เสียงแซกโซโฟนราว 50 ตัว ดังก้องเข้าไปในดวงใจของนักดนตรีและผู้ชมผู้ฟังทุกคน เป็นเสียงที่เกินกว่าจะบรรยายออกมาเป็นตัวหนังสือได้ การบรรเลงในครั้งนี้จะอยู่ในความทรงจำของทุกคนไปตราบนานเท่านาน

ในเช้าวันรุ่งขึ้นหลังจากการแสดงคอนเสิร์ตได้จบลง กฤษฎี ได้เขียนข้อความในสื่ออิเล็กทรอนิกส์ (Facebook) ไว้ว่า

“ผมกับโก้มีโอกาสเล่นแจมด้วยกันมาตลอดกว่ายี่สิบปีที่ผ่านมานับครั้งไม่ถ้วน ทุกครั้งเป็นเรื่องของมิตรภาพและความสุข ในทหุรอบของการผจญภัยไปในเสียงดนตรีไปด้วยกัน คืบวันนี้ก็เช่นกัน และเป็นวันที่ภูมิใจและดีใจที่เห็นน้อง ๆ ทุกคน เล่นกันเก่งมาก ๆ ทุกคนมีสไตล์เป็นของตัวเอง และเป็นความงดงามที่แตกต่าง ขอขอบคุณ โก้ ที่เลือกเพลง *The Good Life* เพื่อเป็นกำลังใจให้นักแซกโซโฟนทุกคน”³

³Taweesak Booranapanitpan, Accessed September 25, 2017, <https://www.facebook.com/pipejazz/posts/1657095977647565>.

ภาพที่ 10 นักแซกโซโฟนที่มาร่วมในงานคอนเสิร์ต Thailand Saxophone Summit 2017

การจัดการแสดงคอนเสิร์ต Thailand Saxophone Summit 2017 ครั้งนี้ เป็นการจัดการแสดงครั้งแรก ซึ่งได้รับความร่วมมือเป็นอย่างดีจากทุก ๆ ฝ่ายทั้งทางด้านดนตรี ด้านสถานที่ และด้านประชาสัมพันธ์ ผู้บรรเลงแซกโซโฟนทุกคนไม่ว่าจะรุ่นเล็กหรือรุ่นใหญ่ต่างก็ยินดีมาแสดงให้โดยไม่คิดค่าตอบแทน ทางด้าน Brown Sugar ยินดีให้ใช้สถานที่จัดงานโดยไม่คิดค่าบริการและยังสนับสนุนอาหารเครื่องดื่มให้กับนักดนตรีอีกด้วย และจากการช่วยกันประชาสัมพันธ์ของนักดนตรีทุกคน จึงส่งผลให้มีผู้สนใจการจัดงานครั้งนี้เป็นจำนวนมาก จนทำให้จำนวนที่นั่งไม่เพียงพอ ทำให้ผู้ชมผู้ฟังจำนวนมากต้องยืนชมอยู่บริเวณรอบ ๆ จนล้นออกไปถึงด้านนอก และยังมีผู้ชมอีกจำนวนไม่น้อยที่นั่งกับพื้นด้านหน้าติดกับขอบเวที ทำให้บรรยากาศในงานนั้นคึกคัก อบอุ่นใกล้ชิด และเป็นกันเอง ถึงแม้สถานที่ที่จะเล็กไปสักหน่อยแต่ก็ทำให้ผู้ชมได้ฟังได้เสพดนตรีแจ๊สในรูปแบบที่ควรจะเป็นจริง ๆ

บรรณานุกรม

- ณัชชา พันธุ์เจริญ. *พจนานุกรมศัพท์ดุริยางค์ศิลป์*. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์เกษกรัต, 2554.
- ธีรัช เลาห์วีระพานิช. “แนวความคิดพื้นฐานของบทสนทนาและการอิมโพรไวส์ในดนตรีแจ๊ส.” *วารสารดนตรีรังสิต* 11, 1 (มกราคม-มิถุนายน 2559): 19-32.
- Booranapanitpan, Taweesak. Accessed September 25, 2017. <https://www.facebook.com/pipejazz/posts/1657095977647565>
- Brown Sugar. “THAILAND SAXOPHONE SUMMIT #1.” Accessed September 25, 2017. <https://www.facebook.com/brownsugarbangkok/posts/1252482428213168>.